

са сумнява, че не си ма ти убилъ; а родителите ми не сж хора, вѣроятно, като да оставатъ тѣзи, смъртъ не наказана, ти ще бждешъ онзи който ще претърпи всичкото наказание, което имъ отдаде право и правосъдието и родителската имъ любовь; чрезъ това ще намера способностъ да си отмъста.

Г. ДАНДЕНЪ.

Да ма прощавашъ ти мене. Когато нѣкой са убие самъ, той не казва никому, а освѣнъ това тѣзи мода е откоде преминала.

АНГЕЛИКА.

То е едно нѣщо за което трѣбва да бждешъ увѣренъ; а, ако престоювашъ на твоето отказание, ако не кажешъ да ми отворятъ сега, ще та направя азъ да видишъ до де отива рѣшителността на единъ човѣкъ, който достига до отчайвание.

Г. ДАНДЕНЪ.

Тези сж дребни работи, залггалки; иска да ма плаши.

АНГЕЛИКА.

Хей добре! Защото трѣбва да го направя, ето — кое ще ни благодари назъ двама, а ще ти покажа да ни са шегувамъ азъ. (сѣда като са преструва, че са убива) Ахъ! свърши са. Да даде богъ, поне смъртъта ми да бжде отмъ-